

Van de redactie

Toontje lager, toontje hoger

‘Nederland is een wraakzuchtig land geworden,’ zegt rechtsfilosoof Wouter Veraart in onze excursie door het rechtsklimaat. En de Amsterdamse zedenzaak heeft de gemoederen helemaal beroerd: ‘Iedereen heeft recht op een goede verdediging, minus één. En dat is Robert M,’ aldus strafrechtadvocaat Tjalling van der Goot. ‘Ik heb het idee dat ik zelf in het beklagdenbankje zit.’

Er is teveel wraakzucht. Moeten we soms meer vergeven? Doceert Veraart niet aan de Vrije Universiteit? Nou, misschien zijn er ook niet-godsdiensstige redenen om het wat rustiger aan te doen. ‘Strafrecht dat zegt dat je heel erg en heel lang boos moet zijn, schiet zijn doel voorbij in een samenleving waar we ook de mogelijkheid moeten hebben elkaar te ontslaan van datgene wat we gedaan hebben.’

Nu had een eeuw geleden gifmenger Johannes Beek, van de Hoornse Taart, het ook niet makkelijk. Als hij gearresteerd in Hoorn de trein uitstapt, ‘staat er een boze mensenmassa voor het station te wachten. Meer dan 100 fietsers rijden vervolgens met het rijtuig mee. De politie weet te voorkomen dat toeschouwers Beek te lijf gaan.’ Zijn we in honderd jaar dan toch beschaafder geworden? Of roepen we nu alleen lekker veilig op internet om wraak? Dat er actie wordt gevoerd om de kring van aangiftegevers bij het klachtdelict ‘schending van het beroepsgeheim’ uit te breiden, doet niet veel goeds vermoeden.

Vergeleken met Europese landen waarin met een beroep op de crisis de onafhankelijkheid van de balie dreigt te worden beperkt, doen wij het misschien toch nog relatief goed. De regering wil het toezicht op de balie althans niet vanwege de economie verscherpen. Maar waarom dan wel? Dat die elite, dure vrije jongens nu eindelijk eens een toontje lager gaan zingen? Zou het dan toch wraakzucht zijn?

Hou je mond

Strafrechtadvocaat Tjalling van der Goot las wat *de Telegraaf* schreef over Robert M.: ‘in een hoofdredactioneel commentaar: “de rechtsstaat (is) ermee gediend dat uitschot van dit niveau levenslang uit het publieke domein wordt geweerd”. Met andere woorden: advocaten, hou je mond, je mag hier je werk niet doen.’ Van der Goot en andere strafrechtadvocaten, en een rechtsfilo-

Tjalling van der Goot

soof en een rechter, komen verderop in dit nummer aan het woord over hoe het is om te werken in een klimaat van wantrouwen en wraak, waar populistische tendensen worden omgezet in beleid.

Geen gedifferentieerde griffierechten voor e-Court

‘Wij zijn een van de weinige organisaties die ook hogere griffierechten willen betalen. Maar het gaat misschien iets te snel voor het ministerie van Veiligheid & Justitie,’ zegt Henriette Nakad over de weigering om de griffierechten aan te passen voor e-Court. Het online arbitrage-instituut moet nu 114 euro griffierechten betalen voor elke keer dat de rechter verlof verleent om een arbitraal vonnis ten uitvoer te leggen. Voor incassozaken met een belang van minder dan 500 euro, die

op dit moment vaak niet eens voor de kantonrechter komen, is dat een hoog bedrag. E-Court is bereid voor complexe zaken met een groter belang hogere griffierechten te betalen dan de 114 euro. Maar minister Opstelten heeft laten weten dat differentiatie ‘niet past binnen het wettelijk stelsel’. Eén arbitraal vonnis voor een reeks gelijklopende zaken is toegestaan, maar verlaagt de griffierechten niet, zo heeft de rechtbank onlangs gezegd.

Citaat

‘Een zwaardere en repressievere aanpak leidt eerder tot meer dan tot minder recidive.’

De Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming op 28 maart in zijn advies over het wetsvoorstel adolescentenstrafrecht.